

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

17. 06. 2024 - 23. 06. 2024

motto týdne:

„I když jsme nevěrní, Bůh zůstává věrný.“

PONDĚLÍ 17. 06. blah. Josefa Maria Cassanta, řeholního kněze OCR

1 Král 21,1-16; Žl 5,2-3.5-6.7 Komentář: **Mt 5,38-42**

Nastavení druhé tváře neznamena nechat se otloukat. Spíše nastavit zrcadlo špatnosti, a tak ji usvědčit! Ano, a udělat „něco navíc“!

ÚTERÝ 18. 06. sv. Kalogera, poustevníka

1 Král 21,17-29; Žl 51,3-4.5-6a.11+16 Komentář: **Mt 5,43-48**

Církev vítězí nad svými nepřáteli právě tím, že se za ně modlí. Dnes mě Pán znovu zve k dokonalosti – chce opravdu, abych byl jeho obrazem.

STŘEDA 19. 06. sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa

2 Král 2,1.6-14; Žl 31,20.21.24 Komentář: **Mt 6,1-6.16-18** *Můj vztah k Bohu*

je maximálně intimní a důvěrný. Právě ve skrytosti se mohu připravit na společné slavení s celou církví! Pocta vzdávaná veřejně pak bude upřímnější.

ČTVRTEK 20. 06. blah. Markéty Ebner, řeholnice

Sir 48,1-15; Žl 97,1-2.3-4.5-6.7 Komentář: **Mt 6,7-15**

Vezmu Pána za slovo: kéž nás v našich pokušeních neopouští! Zamyšlení nad tolikrát vyřčenými prosbami mě má přivést k hlubšímu pohledu na modlitbu Páně.

PÁTEK 21. 06. památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka

2 Král 11,1-4.9-18.20; Žl 132,11.12.13-14.17-18 Komentář: **Mt 6,19-23**

Čistý, jednoduchý pohled je výzvou společnosti, která tolik věcí zastírá, komplikuje a snaží se, aby pravda nevyšla najevo. I zde může Ježíšův pohled uzdravit!

SOBOTA 22. 06. sv. Paulína Nolánského, biskupa

2 Kron 24,17-25; Žl 89,4-5.29-30.31-32.33-34 Komentář: **Mt 6,24-34**

Přísaha, brání si svaté věci za svědka, je zbytečná, pokud sám mám Boha ve svém srdci. A pokud jej mám v sobě, on se přece projeví v mém postoji.

12. neděle v mezidobí - Cyklus B - 23. 06. 2024

V této neděli se znovu vracíme k tématu víry a praktického opření se o víru. Můžeme se dnes modlit za omezení moci strachu, který nás ochromuje, paralyzuje nebo ovlivňuje životy lidí v našem okolí.

1. ČTENÍ

Kniha Job je napsána jako hypotetický dialog, divadelní hra: Těžce zkoušený Job přestává důvěřovat v Boží dobrotu a jeho přátelé mu neumějí vysvětlit důvod jeho utrpení. Proto Job křičí přímo k Bohu a vyčítá mu svou situaci. Bůh vstupuje na scénu a ukazuje, že člověk nemá dostatečnou zkušenost (nebyl při stvoření světa: 38,4.19-21), nemá Boží znalosti (38,5n) ani schopnosti (náš text), aby Boha mohl osočovat.

Job 38,1.8-11

Hospodin odpověděl Jobovi z (hlubin) bouře a řekl: „Kdo zahrabil moře branami, když vytrysklo, vyšlo z lůna, když jsem je oblékl mraky jak šatem, temnotou (přikryl) jak plénkami, když jsem pro ně vylámal hranice a položil závoru s bránou? Řekl jsem: Až sem smíš přijít, ne dále, zde se má tříštit bujnost tvých vln.“

ŽALM 107,23-24.25-26.28-29.30-31

Konkrétní událost záchrany popisovaná v žalmu může odkazovat na mnoho situací z našeho vlastního života. Kdo něco takového zažil, může spolu se žalmistou chválit Pána.

Odpověď: Oslavujte Hospodina, neboť jeho milosrdenství trvá navěky.

**Pustili se po lodích na moře,
sháněli obchody po širých vodách.**

**Viděli Hospodinova díla
a na širém moři jeho divy.**

**Rozkázal a vyvolal bouřlivý vítr,
který do výše vzdouval vlny.
Stoupali až k nebi, sestupovali do propastí,
jejich duše se třásla v nebezpečí.**

**Tu volali ve své tísní k Hospodinu
a on je z jejich úzkostí vysvobodil.
Uklidnil bouři v tichý vánek,
a utišily se mořské vlny.**

**Radovali se, že se uklidnily,
a dovedl je do vytouženého přístavu.**

**At' chválí Hospodina za jeho milosrdenství,
za jeho divy k dobru lidí.**

2. ČTENÍ

Pavel se musel opakovaně potýkat s lidmi, kteří podřývali jeho autoritu. V předešlém textu dokonce uvažuje o konci života a o Božím soudu. Jeho hlásání evangelia není motivováno úspěchem, touhou zalíbit se lidem, ale tím, co popisuje v našem textu.

2 Kor 5,14-17

Bratři! Kristova láska nás nutí k tomuto úsudku: Jeden zemřel za všechny, umřeli tedy všichni; a umřel za všechny, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sobě, ale pro toho, který za ně umřel a vstal z mrtvých. Proto my od nynějška nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. A třebaže jsme Krista kdysi posuzovali podle lidských měřítek, teď už to neděláme. Když se tedy někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. To staré pominulo, nové nastoupilo.

EVANGELIUM

Po řeči v podobenstvích Marek předkládá čtyři zázraky (4,35 – 5,43), které mají pomoci učedníkům poznat, kdo Ježíš je. První zázrak ukazuje Krista jako vládce nad vodami. Mořské vody jakožto nespoutaný a člověku nebezpečný živel byly považovány za sídlo démonických sil. Vládnout nad mořem znamenalo být mocnější než síly zla.

Mk 4,35-41

Jednoho dne večer vybídl Ježíš své učedníky: „Přeplovme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali (Ježíše) s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď, a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti jedno, že hyneme?“ Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, veliká bázeň, a říkali se mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

K ZAMYŠLENÍ

„Proč se bojíte?“, říká Ježíš vyděšeným učedníkům. A není divu, ve tmě se jejich loď potápěla pod nápořem vichřice. Není snadné uvěřit, že Ježíš má moc utišit bouři, že je spolehlivým Mistrem, pevným bodem vesmíru, před kterým i zlo musí padnout na kolena. Je obtížné tomu uprostřed divokého světa věřit, ale lze si to ověřit! Buď vlastní zkušeností, pokud se zkusíme o víru skutečně opřít, z dějin, anebo ze svědectví jiných lidí. Stálo by za to slyšet jiné křesťany z našeho společenství, kteří se o Boha opřeli a zažili to, co učedníci: moře zmlklo a nastalo úplné ticho. Zkusme si sami vzpomenout, kdy se Bůh v našem životě o nás postaral?